

Cuda i dziwy

13.04.2021r. (wtorek)

Temat: *W przestrzeni kosmicznej*

1. Praca w Kartach pracy, cz. 3, nr 70

Dzieci,

- Posłuchajcie nazw planet.

- Powiedzcie, jak nazywa się pierwsza, druga, trzecia... ósma planeta, licząc od Słońca.

• Rodzicu postaraj się zainteresować dzieci tą tematyką. Wyjaśnijcie znaczenie słów: kosmos, planety, przestrzeń między-planetarna, rakieta, sputnik, UFO, pojazd kosmiczny.

• Zachęcanie do poszukania informacji, ilustracji i materiałów o kosmosie dostępnych w książkach, w internecie.

2. Słuchanie opowiadania Schima Schimmela *Dzieci Ziemi* – pamiętajcie (w tłumaczeniu Eleonory Karpuk).

• Oglądanie obrazka przedstawiającego Układ Słoneczny w Kartach pracy, cz.3, nr 70

- Wyjaśnianie pojęcia Układ Słoneczny.

Układ Słoneczny to Słońce i osiem krążących wokół niego planet.

- Słuchanie nazw poszczególnych planet, nazywanie: tej, na której żyjemy (Ziemia), największej (Jowisz), najmniejszej (Merkury), znajdującej się najbliżej Ziemi (Wenus).

• Zabawa dydaktyczno-ruchowa *Krążące planety* (można zrealizować przy większej liczbie domowników lub uprościć do dwóch osób prezentujących: Słońce i Ziemię)
Potrzebne: opaski z nazwami planet, sznurek.

Rodzic zakłada dzieciom opaski z nazwami poszczególnych planet (wcześniej razem z dziećmi je odczytuje). W centrum stoi dziecko będące Słońcem. Rodzic układa na podłodze ze sznurka orbity poszczególnych planet. Po nich poruszają się dzieci, które są planetami. Celem zabawy jest przestrzenne przybliżanie dzieciom wyglądu Układu Słonecznego i uświadamianie im, że planety krążą wokół Słońca w różnej odległości (Słońce – Merkury – Wenus – Ziemia – Mars – Jowisz – Saturn – Uran – Neptun)

• Słuchanie opowiadania.

Gdzieś w najgłębszej aksamitnej czerni wszechświata krąży cudownie błękitny świat. Z daleka wygląda on jak prześliczna, niebiesko-biała, zamglona marmurowa kula.

Ale im bardziej się zbliżamy, tym więcej widzimy kolorów – czerwienie, brązy, żółcie i wszystkie odcienie zieleni. Jest wiele światów unoszących się w przestrzeni, ale ten świat jest szczególny. To nie jest zwykły świat. Są bowiem na nim zwierzęta. Miliardy

zwierząt. Więcej zwierząt niż wszystkich gwiazd, które mrugają z nocnego nieba. A wszystkie owe zwierzęta są dziećmi tego świata. Ponieważ ten świat jest ich Matką. My zaś nazywamy go Matką Ziemią. Zwierzęta nie są same na Matce Ziemi. Żyją tu również ludzie. Miliardy ludzi. Jest ich więcej niż gwiazd, które mrugają z nocnego nieba. Oni także są dziećmi Matki Ziemi. Tak więc zwierzęta i ludzie, i Matka Ziemia – to jedna wielka rodzina. I bawią się tu delfiny. I śpiewają ptaki. I tańczą gazy. I żyją ludzie. W najgłębszej aksamitnej czerni wszechświata krąży rodzina Matki Ziemi. I zwierzęta pamiętają. One pamiętają Matkę Ziemię z czasów, zanim pojawili się na niej ludzie. Pamiętają czas, gdy lasy były gęste, bujne i zielone. Gdy oceany i rzeki, i jeziora były przejrzyste i krystalicznie czyste. Gdy niebo było jasne i tak błękitne. Zwierzęta pamiętają też chwile, kiedy ujrzały pierwszych ludzi. Na początku zaledwie kilku. Ale potem coraz więcej i więcej, aż ludzie rozeszli się po całej Matce Ziemi. Mimo to nadal zwierząt było więcej niż ludzi. I ludzie dzielili się Matką Ziemią ze zwierzętami. Jeszcze pamiętali, że zwierzęta są ich siostrami i braćmi. Jeszcze pamiętali, że stanowią część jednej wielkiej rodziny. I zwierzęta, i ludzie – to oczy i uszy, i serce Matki Ziemi. Więc kiedy bawiły się delfiny, bawiła się Matka Ziemia. Kiedy śpiewały ptaki, Matka Ziemia śpiewała. Kiedy tańczyły gazy, Matka Ziemia tańczyła. A kiedy ludzie kochali, kochała i Matka Ziemia. Mijały lata, rodzili się ludzie. Coraz więcej i więcej, i więcej. Aż wreszcie ludzi było więcej niż zwierząt. I ludzie zapomnieli. Zapomnieli dzielić się ze zwierzętami ziemią i wodą, i niebem Matki Ziemi. Zapomnieli, że zwierzęta to ich siostry i bracia. Zapomnieli, że wszyscy są częścią jednej wielkiej rodziny Matki Ziemi. Ludzie zapomnieli. Ale zwierzęta pamiętały. Wiedziały, że kiedyś będą musiały ludziom o tym przypomnieć. I teraz każdego dnia nasze siostry i bracia przypominają. Bo kiedy bawią się delfiny, ludzie pamiętają. Kiedy śpiewają ptaki, także pamiętają. Kiedy tańczą gazy, także pamiętają. A kiedy ludzie będą pamiętać, będą też kochać.

• Rozmowa na temat opowiadania

Wypowiedzi dzieci na temat wyglądu Ziemi, jej mieszkańców, ich postępowania.

3. Zabawa orientacyjno-porządkowa Start rakiety.

Rodzic odlicza: 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0. Podczas odliczania dzieci rytmicznie klaszczą w dłonie z narastającą prędkością, następnie, na wysokości brzucha, rysują spiralę (maszyny zaczynają pracować), wydając dźwięk: Bzz (rakiet startuje). Sstaaart – rytmicznie uderzają dłońmi o uda, rakiet wystartowała – wyskakują w górę, wymachują ramionami do góry, wydają okrzyk: Hurra! Lot rakiety – dzieci poruszają się przy dźwiękach muzyki, przerwa w muzyce oznacza lądowanie.

4. Słuchanie piosenki Ziemia – zielona wyspa (sł. Halina Cenarska, muz. Andrzej Nowak)

<https://www.mac.pl/piosenki/piosenki-odkrywam-siebie#osbb>

*I. Nie warto mieszkać na Marsie,
nie warto mieszkać na Wenus.
Na Ziemi jest życie ciekawsze,*

powtarzam to każdemu.

*Ref.:Bo Ziemia to wyspa,
to wyspa zielona wśród innych dalekich planet.
To dom jest dla ludzi,
dla ludzi i zwierząt,
więc musi być bardzo zadbany.*

*II. Chcę poznać życie delfinów
i wiedzieć, co piszczy w trawie.
Zachwycać się lotem motyla
i z kotem móc się pobawić.*

Ref.:Bo Ziemia to wyspa, ...

*III. Posadźmy kwiatów tysiące,
posadźmy krzewy i drzewa.
Niech z nieba uśmiecha się Słońce,
pozwólmy ptakom śpiewać.*

Ref.:Bo Ziemia to wyspa, ...

- Rozmowa na temat tekstu piosenki, wypowiedzi dzieci o tym, co można spotkać na Ziemi, dlaczego powinniśmy o nią dbać i co można zrobić, aby była jeszcze piękniejsza.
- Zabawa przy piosence z Rodzicem

I. Nie warto mieszkać na Marsie, (dzieci wykonują naprzemienne ruchy palcem wskazującym przed sobą,)
nie warto mieszkać na Wenus.
Na Ziemi jest życie ciekawsze, (klaszczą w dłonie)
powtarzam to każdemu. (zbliżają dłonie do ust – kierują głowy w prawą stronę i w lewą stronę)

Ref.:Bo Ziemia to wyspa, (podskakują w parach z Rodzicem, w kółeczko, w jedną stronę)
to wyspa zielona
wśród innych dalekich planet.
To dom jest dla ludzi, (zmieniają kierunek podskoków),
dla ludzi i zwierząt,
więc musi być bardzo zadbany.

II. Chcę poznać życie delfinów (trzymają się za ręce, małymi krokami zbliżają do wnętrza koła,)
i wiedzieć, co piszczy w trawie.

*Zachwycać się lotem motyla
i z kotem móc się pobawić.* (naśladować ruchy motyla, cofają się,
(dłonie mają przy głowie (uszy kota), wysoko
unoszą kolana, naśladować skradanie się)

Refren jak wyżej.

*III. Posadźmy kwiatów tysiące,
posadźmy krzewy i drzewa.* (naśladować sadzenie roślin)

Niech z nieba uśmiecha się Słońce, (ręce trzymają w górze, wykonują obroty dłońmi
z rozłożonymi palcami – świecą promienie
słońca)

pozвольmy ptakom śpiewać. (składają dłonie w dzióbki – śpiewają ptaki)

Refren jak wyżej.

5. Wykonywanie pracy przedstawiającej naszą planetę.

Materiały potrzebne do pracy: kolorowe gazety, nożyczki, bibuła, flamastry, klej.

- Wycinanie z kolorowych gazet elementów wybranych przez dzieci.
- Przyklejanie ich na jasnozielonych kartkach w kształcie koła.
- Uzupełnianie szczegółów flamastrami i kolorową bibułą.
- Wspólne oglądanie powstałych prac; zachęcanie do wypowiedzi na temat własnych prac.

Prosimy, pochwalcie się, Waszymi pracami. Czekamy z niecierpliwością na zdjęcia:)

6. Ćwiczenia gimnastyczne z piłką

- Toczenie piłki do partnera (w parach).
- Jedno dziecko leży na brzuchu, trzymając piłkę w dłoniach, przed głową. Partner (Rodzic) siedzi na piętach, około 1,5–2 m przed dzieckiem, przodem do niego. Dziecko unosi łokcie nad podłogę i odepchnięciem toczy piłkę do partnera.
- Podawanie piłki bokiem. Partnerzy siedzą z wyprostowanymi nogami, w rozkroku, tyłem do siebie, w odległości około 0,5 m. Jedno dziecko trzyma w dłoniach piłkę. Jednocześnie wykonują skręt tułowia (jedno dziecko w prawo, drugie – w lewo) z przekazaniem piłki partnerowi. Następnie wykonują skręt tułowia w przeciwną stronę, z ponownym przekazaniem piłki.
- Podawanie piłki do siebie. Partnerzy stoją naprzeciwko siebie i rzucają piłkę do siebie.
- Rzucanie piłki w górę i jej łapanie. Partnerzy stają z piłkami w dłoniach. Rzucają piłki w górę i starają się je złapać. Ćwiczenie można wykonać również w siadzie.
- Rzucanie piłki z odbiciem o podłogę. Partnerzy stoją przodem do siebie, w odległości około 2 m. Dziecko trzyma w dłoniach piłkę. Partnerzy rzucają piłkę do siebie tak, aby przed złapaniem przez partnera piłka odbiła się od podłogi.
- Rzucanie piłki i jej łapanie. Partnerzy chodzą po sali z piłkami w dłoniach. Podrzucają piłki w górę i starają się je złapać w dłonie.
- Podania piłki górną i dolną. Partnerzy stoją tyłem do siebie, w rozkroku,

w odległości około 0,1 m. Dziecko trzyma w dłoniach piłkę. Partnerzy unoszą ręce w górę, przekazując piłkę do rąk partnera, a następnie wykonują skłon tułowia w przód, przekazując piłkę między nogami w ręce partnera.

•Rzucanie piłki do kosza. Partnerzy stają z piłkami w dłoniach. Wykonują rzut piłki w górę, a następnie uginają ręce przed sobą, tworząc z nich kółko (kosz). Opadająca piłka powinna trafić do kosza i spaść na podłogę.

•Kozłowanie. Dzieci stoją, trzymając w dłoniach piłki. Chodzą, kozłując piłki oburącz. Odmiany: kozłowanie piłki jedną ręką, kozłowanie piłki: raz prawą ręką, raz – lewą.

•Toczenie piłki do bramki. Partnerzy stają przodem do siebie, w odległości około 2 m. Dziecko stoi w rozkroku, a druga osoba trzyma w dłoniach piłkę. Osoba trzymająca piłkę wykonuje skłon tułowia w przód i toczy piłkę po podłodze w stronę partnera, starając się wcelować piłkę między jego nogi – do bramki. Następnie zamiana ról. Uwaga! Stając w rozkroku, dziecko powinno przenieść ciężar ciała na zewnętrzne krawędzie stóp.

•Łapanie piłki po klaśnięciu. Partnerzy stają z piłkami w dłoniach. Rzucają piłki w górę, klaszczą w dłonie i starają się złapać opadające piłki. Jeżeli to się udaje, dzieci powtarzają ćwiczenie, ale łapią piłki po dwóch lub trzech klaśnięciach. Ćwiczenia można wykonać również w siadzie.

7. Praca w Kartach pracy, cz. 3, nr 71.

–Odwzorujcie rysunki rakiety i ufoludka.

–Rysujcie po śladzie, nie odrywając kredki od kartki.

8. Ćwiczenia słuchowe Co to za dźwięki?

Pomoce potrzebne do zajęcia: Metalowe przedmioty.

- Rozpoznawanie odgłosów wydawanych przez poruszanie metalowymi przedmiotami, np.: monetami, łyżkami, pokrywkami, kluczami.

-Rodzic demonstruje zgromadzone przedmioty, dzieci je nazywają i określają, do czego służą.

-Próbują w różny sposób wydobyć z nich dźwięki.

-Po odwróceniu się rozpoznają, jaki przedmiot wydaje dany dźwięk (najpierw dźwięki z przedmiotów wydobywa Rodzic, potem – dzieci).

9. Próba instrumentacji refrenu piosenki *Ziemia – zielona wyspa*

z wykorzystaniem metalowych przedmiotów. Zachęcanie dzieci do wspólnego śpiewania.

10. Budowanie wymyślonych przez dzieci stacji kosmicznych z różnorodnych klocków; wymyślanie im nazw. Dzielenie tych nazw na głoski i na sylaby.